

**Svar til Børne- og Undervisningsudvalget vedr.
høring om private pasningsordninger
fra Landssammenslutningen af foreninger for
selvstændige børnepassere**

September 2016

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning
2. Hvad er en selvstændig børnepasser
 - 2.1 Godkendelse
 - 2.2 Hvad er den store forskel i praksis på private dagplejere og selvstændige børnepassere?
 - 2.3 Rammerne for de selvstændige børnepassere
 - 2.3.1 Prisen for pasning er en del af aftalen
3. Vedr. kvalitet i de private pasningsordninger
 - 3.1 Efteruddannelse
 - 3.2 Dokumentation
 - 3.3 Underretningspligt
4. Hvad kan sikre kvalitet i de private pasningsordninger?
 - 4.1 Kvalitet i tilsynet vil sikre kvalitet i de private pasningsordninger
 - 4.2 Aarhus-modellen
5. Ligestilling for forældre, der ønsker at benytte en private pasningsordning
 - 5.1 Økonomisk friplads
 - 5.2 Opstart mindst 14 dage før barsel slutter
 - 5.3 Ret til tilskud indtil skolestart
 - 5.4 Søskendetilskud
 - 5.5 Beregning af tilskud til forældrene
6. Konkurrenceforvridning, chikane og magtmisbrug
 - 6.1 Problemstillinger
 - 6.2 Case 1
 - 6.3 Case 2
7. Opsummering

Svar til Børne- og Undervisningsudvalget vedr. høring om private pasningsordninger

1. Indledning

Landssammenslutningen af foreninger for selvstændige børnepassere i Danmark ønsker at afgive svar i forbindelse med at Børne- og Undervisningsudvalget har høring om private pasningsordninger.

Vi undrer os meget over, at en høring om private pasningsordninger ikke direkte inddrager de private pasningsordninger, men tilsyneladende kun inddrager kommunerne og de interessegrupper (FOA og BUPL), der for alle 3 parters vedkommende har **alt at vinde ved** en nedlæggelse af de private pasningsordninger.

Vi er uforstående over for, at man vælger at lade FOA som utallige gange i diverse medier har udtalt sig overordentligt kritisk og nedladende om de private pasningsordninger, være dem, der skal stå i spidsen for en undersøgelse af de private pasningsordninger, via det bureau, der i 2015 udarbejdede en rapport for FOA om de private pasningsordninger. En rapport, der på flere punkter er usaglig og misvisende.

Det er således dem, der bestemmer, hvad der skal spørges om, og hvem de vil spørge.

Landssammenslutningen af foreninger for selvstændige børnepassere i Danmark har derfor valgt at udarbejde et høringssvar på eget initiativ, ligesom vi har fået tilsagn om **foretræde** for Børne- og Undervisningsudvalget **den 27. september 2016**.

Vi hilser muligheden for at bidrage med erfaringer og viden fra praksis meget velkommen.

Landssammenslutningen ønsker at understrege vigtigheden af, at vi i Danmark har et varieret udbud af forskellige pasningsordninger, således, at man kan imødekomme alle børnefamiliers behov for og ønsker til pasning af deres børn.

Tiden har vist, at der er et stort behov for og ønske fra forældrenes side om Frit Valg.

Mange forældre ønsker private pasningsordninger i form af selvstændige børnepassere, hvilket har givet en stigning i antallet af selvstændige børnepassere overalt i landet.

Forældrene ønsker selv at bestemme, hvem der skal passe deres barn, hvad pasningen skal indeholde og de stiller store krav til kvaliteten af den selvstændige børnepasseres arbejde med deres barn.

Med Frit Valgs-ordningen kan Folketinget imødekomme forældrenes behov og ønsker.

2. Hvad er en selvstændig børnepasser:

2.1 Godkendelse

Af debatten i Folketingssalen i forbindelse med Enhedslistens fremsættelse af lovforslag om afskaffelse af de private pasningsordninger, fremgår det tydeligt, at der findes mange myter om, hvad en selvstændig børnepasser er, hvilke rammer han/hun arbejder under, samt manglende kendskab til hvad den reelle forskel på at være privat dagplejer og selvstændig børnepasser er.

Selvstændige børnepassere har valgt at lave deres egen pasningsordning, fordi de brænder for at arbejde med børn.

Vi er **ikke** blot personer, som har måttet opgive at være kommunale dagplejere og så starter op som selvstændige børnepassere, fordi kommunen ikke kan forhindre det og det er bedre end at gå ledig.

Nej, **vi er dybt engagerede mennesker**, der ønsker at give børnene de allerbedste rammer for at udvikle sig optimalt og få de nødvendige kompetencer med sig videre, der skal sikre dem et godt liv fremad rettet. Og det arbejder vi samvittighedsfuldt for hver eneste dag.

Vi er ligeledes godkendt af kommunen og

det følger af

Vejledning nr. 9109 til Dagtilbudsloven

punkt **719** at:

*Ved kommunens vurdering af om en privat pasningsordning kan få tilladelse, **skal** kommunen, såfremt der er tale om en dagplejelignende privat pasningsordning, **lægge vægt på de samme hensyn**, som ved godkendelse af private og kommunale dagplejere*

Samt af punkt **747** at:

Kommunalbestyrelsen skal godkende de enkelte børnepassere og pasningsordninger for at sikre, at de personlige forudsætninger og de fysiske rammer er forsvarlige med hensyn til at kunne passe andres børn, jf. § 81 stk. 1. Selvom forældrene har en ret til at vælge et tilskud til privat pasning i stedet for at benytte en plads i et kommunalt dagtilbud, er kommunalbestyrelsen alligevel forpligtet til at foretage en vurdering af den private pasnings forsvarlighed.

Kommunalbestyrelsens godkendelse skal som minimum omfatte godkendelse af de fysiske rammer, børnepasserens personlige kvalifikationer, samt hvorvidt forholdene i det enkelte hjem er egnede til, at der passes børn i hjemmet. Kommunalbestyrelsen skal således opstille saglige og nødvendige krav, der skal være

opfyldt for at kunne varetage omsorgsopgaven som børnepasser. Den private pasnings fysiske rammer og passerens personlige og faglige kvalifikationer skal være godkendt ud fra hensynet om at sikre barnet, der passes, tryghed, trivsel og udvikling og sikre en forsvarlig pasning. Hvis der anvendes en eller flere vikarer til pasningen, vil disse skulle ligeledes skulle godkendes – herunder skal der indhentes børneattester på de relevante personer.

Vi er altså godkendte af kommunen og på den samme baggrund som de kommunale dagplejere og de private dagplejere

At være selvstændig børnepasser er ikke et 8-16 job, hvor man stempler ind, sidder bag sit skrivebord, gør en god indsats og går hjem igen.

Nej det er en livsstil, hvor vi får børnene og deres familier helt ind under huden og dybt ind i vores hjerter.

Vi åbner vores hjem for en flok børn og deres familier.

Vores egen familie lever med det vilkår, at de skal dele deres hjem med de begrænsninger, som det medfører.

Det gør man kun, hvis man virkelig vil det her.

Alle børnene og deres familier får en stor plads i vores hjerter og kommer jævnligt på besøg og til fester, efter de er stoppet i pasningsordningen.

Fælles for de selvstændige børnepassere er ønsket om hele tiden at udvikle på sin egen pasningsordning, hvori man selv sætter rammerne for, hvordan man ønsker at arbejde med børnenes trivsel, læring og personlige udvikling, så de tilegner sig alle de nødvendige og mange andre kompetencer.

Fordi vi er selvstændige, har vi mulighed for at lave en pasningsordning, som tager udgangspunkt i de områder, som vi særligt brænder for, f.eks. musik og bevægelse, natur og udeliv, kreativitet, drama, sport, dyr, økologi, oplevelser og læring baseret på udflugter og mm.

Mange selvstændige børnepassere investerer mange tusinder af kroner i en ladcykel med plads til alle børnene, så de kan komme på ture og udflugter ofte.

Fordi det er vores egne rammer og vi selv bestemmer, hvad pengene skal gå til, så investerer de selvstændige børnepassere både mange penge men også meget tid på at skabe fantastiske rammer både indendørs og udendørs til børnene, så børnene bliver optimalt stimuleret hele tiden og får de bedste betingelser for at udvikle sig.

Det giver en stor stor arbejdsglæde og en entusiasme, som gives videre til børnene, når man beskæftiger sig med noget, som har ens særlige interesse. Det giver kvalitet i pasningen og det giver rammer, som får flere og flere forældre til at vælge private pasningsordninger.

2.2 Hvad er den store forskel i praksis på private dagplejere og selvstændige børnepassere:

Ja, vi har den samme opgave!

At give de børn, vi passer de allerbedste betingelser for trivsel, læring og udvikling, så de får en god og tryk barndom og et solidt grundlag med masser af kompetencer, som de skal bruge til at klare alle de spændende men også svære udfordringer, livet vil bringe dem.

Men vores udgangspunkt for at løse opgaven er forskellig.

- En privat dagplejer **skal** modtage børn henvist af kommunen. Dvs. de bestemmer ikke altid selv, hvilke forældre de skal samarbejde med.
- En privat dagplejer skal udarbejde regnskab mm, der skal indsendes og godkendes af kommunen
- En privat dagplejer skal udfylde læreplaner og dokumentation for, hvordan der er arbejdet med de forskellige læreplanstemaer.

En selvstændig børnepasser bestemmer selv, hvilke forældre han/hun indgår aftale om pasning med.

Dermed har man som selvstændig børnepasser selv den fulde indflydelse på at sammensætte sin børnegruppe og forældregruppe, så de passer sammen og fungerer godt sammen. Det smitter i høj grad af på samarbejdet med forældregruppen og giver en rigtig god dynamik i børnegruppen.

En selvstændig børnepasser har ikke administrativt arbejde i form af regnskabsførelse og udarbejdelse af læreplaner samt dokumentation af arbejdet med læreplanstemaerne.

Det betyder, at vi kan tilbyde en høj grad af fleksibilitet f.eks. i forhold til åbningstider, fordi vi ikke efter lukketid skal ind bag skrivebordet og arbejde yderligere med administrativt arbejde.

Det betyder også, at vi bruger al tiden sammen med børnene og ikke bag et skrivebord.

Det betyder ikke, at vi ikke arbejder målrettet med børnenes trivsel, læring og udvikling.

Vi arbejder seriøst og professionelt hver dag med børnenes trivsel, læring og udvikling.

Mange arbejder ud fra læreplanstemaerne, mens andre selv laver planer for børnenes læring.

Den reelle forskel på at være privat dagplejer og selvstændig børnepasser forklarer, hvorfor langt hovedparten vælger at blive selvstændige børnepassere og ikke private dagplejere:

- Vi ønsker selv at bestemme, hvilke forældre vi skal samarbejde med. Det er til stor gavn for samarbejdet omkring børnene og i det hele taget for vores arbejdsmiljø.
- Vi ønsker at bruge tiden sammen med børnene og ikke bag et skrivebord for at lave regnskaber eller dokumentation til kommunen på, hvordan vi arbejder med børnene.
- Vi ønsker selv at bestemme, hvordan vi arbejder med læring med børnene og herunder, hvordan vi dokumenterer over for **forældrene**, hvad de får for deres penge.

Meldingerne fra de forældre, der benytter en selvstændig børnepasser er samstemmende ønsket om selv at bestemme, **hvem** der skal passe deres barn og den store fleksibilitet, som Frit Valgs-ordningen tilbyder.

Forældrene kan i rigtig god tid, før barslen slutter, indgå aftale/kontrakt om pasning med lige præcis den person, som de ønsker skal passe deres barn. Dermed er der ro i familien og barslen kan nydes uden bekymring for, **om** de får en plads og **hvor henne**.

2.3 Rammerne for de selvstændige børnepassere

Vi vil gerne gøre opmærksom på, at langt de fleste selvstændige børnepassere har ventelister med børn, der er skrevet op til at få næste ledige plads og de fleste oplever mange gange i løbet af et år at måtte sige desværre til forældre, der ringer og ønsker en plads i pasningsordningen.

Så alle de økonomiske bekymringer, som Enhedslisten og Dansk Folkeparti har på vores vegne holder ikke stik.

Så vil vi i øvrigt gerne gøre opmærksom på, at det ikke, som nævnt flere gange under debatten i Folketinget, er det offentlige, der betaler ¾ dele af den selvstændige børnepassers løn.

Nej det er forældrene, der betaler hele vores løn og så modtager de et tilskud, som de bruger til betaling for pasning.

Det er forældrene, der ifølge indgået kontrakt er juridisk forpligtet til at betale for pasningen og vi får kun kontrakter og dermed indtægter i hus, hvis vi gør et godt stykke arbejde.

2.3.1 Prisen for pasning er en del af aftalen om pasning.

Når Enhedslisten har bekymringer om, at vi er nødt til at dumpe priserne for at eksistere og at prisen flere steder er 700 til 800 kr. billigere end den kommunale dagpleje, så er det ikke et retvisende billede, der tegnes.

Vores kontrakter, som vi indgår aftaler om pasning med forældrene på, de indeholder adskillige vilkår, hvoraf prisen er en del af det.

Herudover indgår faktorer som:

Antal afspadseringsdage

Om der skal betales ved sygdom (det kan vi nemlig aftale, at der skal)

Åbningstiden (er den kortere end den kommunale, er der en månedlig lukkedag eller en ugentlig dag, hvor der lukkes tidligt).

Skal der betales ekstra, hvis forældrene har brug for pasning udover de almindelige åbningstider.

Opsigelsesvarsel

Tilbydes der pasning ved vikar ved sygdom eller ferie

Er bleer inkluderet i prisen

Mm.

Prisen afspejler hvad der i øvrigt er aftalt i kontrakten.

Vores kontrakter regulerer samarbejdet med forældrene. De danner rammen for vores pasningsordning.

Det er således den enkelte børnepasser, der sammen med forældrene aftaler, hvad åbningstiden er og hvordan man giver varsel, hvis man får brug for at hente efter lukketid en dag.

Det er ikke det vilde vest, hvor forældrene kan ringe med 5 minutters varsel og sige, at de kommer tre timer senere og henter deres barn, medmindre det er aftalt, at de kan det.

Det er ordnede forhold med faste men fleksible rammer.

Og forældrene har jo kun interesse i at passe på os, så vi har masser af energi og overskud til at passe deres guldklump. De er også glade for deres plads, så de ønsker ikke at blive opsagt før tid pga. dårligt samarbejde. Det har vi nemlig mulighed for, hvis vi oplever, at kontrakten og aftalerne ikke overholdes.

Forældrene kender vilkårene og rammerne for pasningsordningen.

Dem har de med deres underskrift på kontrakten indvilget i at følge.

Så ingen bekymring for os. Vi kan sagtens passe på os selv og sikre ordentlige arbejdsforhold vha. vores kontrakter og rammer for vores pasningsordning.

Men det kan vi jo kun, hvis aftalefriheden bevares i Frit Valg ordningen og hvis kommunerne respekterer aftalefriheden, som jo er understreget i vejledningen til Dagtilbudsloven i punkt 745.

Anden regulering af betydning for aftalen og aftaleforholdet

745. I øvrigt finder de almindelige aftaleretlige regler anvendelse på aftaleforholdet mellem forældrene og passeren/den private pasningsordning som parter i en privatretlig aftale. Der henvises blandt andet til aftalelovens bestemmelser.

Nej det er ikke forældrenes krav, for at de vil vælge privat pasningsordning, der er årsag til forringede arbejdsvilkår for de selvstændige børnepassere.

Det er derimod en del kommunernes kreative fortolkninger på lovgivningen i Dagtilbudsloven om de private pasningsordninger, samt deres manglende vilje til at rette sig efter Ankestyrelsens og Tilsynet med kommunernes afgørelser, samt rette sig efter udtalelser om lovfortolkning fra Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling.

Det uddyber vi nedenfor i afsnit 6

3. Vedr. kvalitet i de private pasningsordninger

Vi får jævnligt i medierne (som oftest foranlediget af FOA) skudt i skoene, at der ikke er kvalitet i vores pasningsordninger, fordi der ikke lovgivningsmæssigt stilles nogen krav til os om læreplaner.

Vi ønsker at gøre opmærksom på, at vi er engagerede og dedikerede mennesker, der brænder for vores arbejde.

Som selvstændige bliver vi kvalitetstestet hver dag.

Vi skal levere varen (kvalitet) hver eneste dag året rundt.

Gør vi ikke det, så opsiger forældrene pasningsaftalen; vi får ikke nye børn og må lukke.

Vi er ikke garanteret nye børn. Vi får ikke børn henvist fra kommunen.

Vi kan derfor ikke undlade at levere kvalitet.

Der er en årsag til, at private pasningsordninger bliver mere og mere populære.

Forældrene vil have et alternativ til de kommunale pasningstilbud, hvor personalet bruger en del tid på at lave læreplaner og dokumentation samt deltager i møder herom i stedet for at være sammen med børnene.

Vi er et ligeværdigt pasningstilbud og ønsker at blive behandlet og omtalt som sådan.

Når forældre i stigende grad vælger os som pasningstilbud til deres børn, så er det jo et kvalitetsstempel i sig selv.

Alle forældre ønsker det bedste for deres børn og de ønsker i stigende grad selv at bestemme, hvad der er godt for deres børn. De ønsker selv at bestemme, hvad der skal lægges vægt på i pasningen af deres barn og de ønsker diversitet frem for ensretning.

I forældreundersøgelse foretaget af Foreningen for Selvstændige Børnepassere i Aarhus Kommune blandt forældre med børn i pasning hos de selvstændige børnepassere i Aarhus Kommune, nævner forældrene som de to vigtigste begrundelser for, at de har valgt en selvstændig børnepasser, at de i god tid selv kan bestemme, hvem der skal passe deres barn (herunder i hvilke rammer) og den store fleksibilitet de møder.

Det giver en stor arbejdsglæde blandt de selvstændige børnepassere, at man selv bestemmer, hvordan man arbejder med børnenes trivsel og udvikling, at man selv sætter rammen for det pædagogiske arbejde og ikke er låst af at skulle arbejde i læreplanstemaer.

Vi ønsker igen at understrege vigtigheden af at bevare grundidéen bag Frit Valgs-ordningen.

Det er forældrene, der bestemmer, hvad de ønsker deres pasningsordning skal have fokus på og det vælger de ud fra. Det er deres barn og ikke statens/kommunens barn.

Det er forældrene, der bestemmer, hvad der er godt for deres barn.

Indskrænkning af de selvstændige børnepasseres ret til selv at prioritere og bestemme rammerne for deres egen pasningsordning ved at indføre læreplanskrav eller lignende administrationskrævende regler, vil begrænse forældrenes frie valg og vil væsentlig indskrænke muligheden for diversitet i de selvstændige pasningsordninger.

Vi opfordrer Folketinget til at gennemføre en tilfredshedsundersøgelse blandt forældrene med børn i private pasningsordninger, inden man eventuelt beslutter at lave ændringer i lovgivningen på området.

Det vil give et retvisende billede af, hvorvidt der er brug for regler om udarbejdelse af læreplaner i de private pasningsordninger for at sikre kvalitet i pasningen.

Vi er underlagt kvalitetstilsyn hver dag. Hvis ikke vi leverer kvalitetspasning, så vælger forældrene os fra og så må vi lukke.

Og det er det, der sker.

De gode selvstændige pasningsordninger er efterspurgt. De knap så gode kan ikke skaffe nye børn og lukker hurtigt.

Som beskrevet ovenfor bruger de selvstændige børnepassere mange ressourcer både tidsmæssigt men også økonomisk på at skabe de bedste rammer for børnene i deres private pasningsordning.

De køber ofte nye spændende legesager og ting til at arbejde kreativt med børnene, de tager på en masse udflugter med børnene, nogle på ladcykel, andre i bil med kørselstilladelse fra forældrene og ellers i lokalområdet, så børnene kommer **ofte** ud og får nye oplevelser og indtryk og de øver sig i at være afsted, så de har de nødvendige kompetencer på det område, når de starter i børnehaven.

En stor del af de selvstændige børnepassere deltager ligeledes i legestuer og motorikgrupper arrangeret af de selvstændige børnepassere selv.

Det er således på ingen måde korrekt, når der i rapport om "Private dagtilbud udvikling og status 2015 fra Bureau 2000 på side 10 fremgår, at kvaliteten i de private pasningsordninger er ringere, fordi der ikke bruges penge på udflugter, legestuer, kurser mm (vedr. kurser uddybes dette i næste afsnit).

" En analyse senere i notatet viser, at de private børnepassere kan opretholde en indkomst, som er tæt på eller højere end den, man har i den kommunale dagpleje. Ganske vist er det kommunale tilskud pr. barn lavere end i den kommunale dagpleje, men til gengæld er der ingen udgifter til "overhead" – legestuer,

kurser, busture osv. Bagsiden af medaljen er imidlertid, at de private børnepassere mangler den kvalitetssikring, som sker bl.a. takket være disse aktiviteter”

Det der er sparet i forhold til de private pasningsordninger er altså ikke udgifter til kurser, legestuer og udflugter, for det betaler de selvstændige børnepassere selv udgiften til.

Nej det er udgifter til administration og mellemledere, fordi de selvstændige børnepassere selv administrerer anvisningen af pladser og indgår kontrakter med forældrene og tilskuddet til forældre med børn i privat pasning er lavere end til forældre med børn i kommunal pasning.

3.1 Efteruddannelse og dygtiggørelse

Vi ønsker at understrege, at vi selvstændige børnepassere tager efteruddannelse i vores fritid.

Vi vælger selv, hvad vi gerne vil blive bedre til, og hvor ofte vi vil afsted.

Det giver en stor arbejdsglæde og sætter ingen begrænsninger for, hvor ofte vi ”må” komme på kursus, for vi bestemmer selv og betaler selv.

Efteruddannelse er udover at være en personlig tilfredsstillelse, fordi man bliver inspireret og bedre til sit job, også noget de selvstændige børnepassere bruger som dokumentation i forhold til nye kunder i butikken.

Det er jo klart mere attraktivt for en familie at vælge en selvstændig børnepasser, der flere gange om året deltager i kurser **herunder førstehjælp** end én, der ikke tager nogen form for efteruddannelse.

Vi har organiseret os i foreninger landet over, der bl.a. arrangerer foredrag og kurser for medlemmerne, samt samarbejder med SOSU-skolerne om udbud af relevante og nye kurser, der udbydes om aftenen og i weekender, således at de selvstændige børnepassere har mulighed for at deltage uden, at de behøver at lukke deres pasningsordning.

Foreningerne har lavet en landssammenslutning, som mødes flere gange om året og udveksler erfaringer og samarbejder om landsdækkende temaer.

Alt sammen for at højne det faglige niveau til gavn for børnene og for os selv.

3.2 Dokumentation.

Rigtig mange selvstændige børnepassere dokumenterer om ikke dagligt så ugentligt, hvad de laver med børnene f.eks. på Facebook til stor glæde for forældrene, der kan følge med i, hvad deres guldklump laver og får mulighed for at snakke med børnene om det, når de kommer hjem.

Stort set alle selvstændige børnepassere har en hjemmeside, hvor de beskriver de principper og værdier, de arbejder ud fra, samt beskriver pasningsordningens rammer for kommende forældre både i ord og billeder.

Alt sammen sker naturligvis efter samtykke fra forældrene.

Derudover afholdes ferniseringer, sammenkomster mm. hvor børnene viser deres arbejde frem

Vi arbejder ansvarligt og kompetent med børnenes trivsel, læring og udvikling.

Vi leverer kvalitet, det er forældrenes tilstrømning til de private pasningsordninger et udtryk for og

Vi ønsker grundprincippet bag Frit Valg-ordningen fastholdt nemlig, at det er forældrene, der selv bestemmer, hvad der er kvalitet for dem og hvad der skal lægges vægt på i den pasningsordning, de selv har valgt til deres barn.

3.3 Underretningspligt

Der har under folketingsdebatten været sået tvivl om, hvor vidt vi vil rette henvendelse til kommunen om hjælp til et barn, vi passer som selvstændige børnepassere.

Lad os slå en tyk streg under en ting.

Vi er dybt engagerede i de små mennesker, vi passer og vi vil dem det allerbedste.

Derfor er det nedslående at erfare, at Enhedslistens ordfører samt Dansk Folkepartis ordfører på området stiller et stort spørgsmålstegn ved, om en selvstændig børnepasser, ville bede om hjælp til et barn, der mistrives pga. økonomiske overvejelser om evt. tab af indtægt.

Selvfølgelig gør vi det.

Vi er dybt professionelle og hårdt arbejdende mennesker, der tager vores opgave meget alvorligt.

Hvis et barn har brug for hjælp, så underretter vi naturligvis kommunen.

Vi har underretningspligt ligesom alle andre, der arbejder professionelt med børn og ligesom alle andre, så tager selvstændige børnepassere også den forpligtelse meget alvorligt.

Bekendtgørelse om underretningspligt over for kommunen efter lov om social service

I medfør af § 153, stk. 2, 1. pkt., i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1096 af 21. september 2010, som ændret ved lov nr. 628 af 11. juni 2010, fastsættes:

§ 1. Følgende personer har underretningspligt over for kommunen efter stk. 2:

- 1) læger, der ikke er omfattet af personkredsen i servicelovens § 153, stk. 1,
- 2) ansatte ved frie grundskoler og frie kostskoler,
- 3) personer, der er beskæftiget i dag, fritids- og klubtilbud drevet som selvejende daginstitutioner eller privatinstitutioner efter dagtilbudslovens § 19, stk. 3 og 4, selvejende eller privat fritidshjem og klubtilbud efter dagtilbudslovens § 52, stk. 3 og 4 og § 66, stk. 3 og 4, privat dagpleje efter dagtilbudslovens § 21, stk. 3, **private pasningsordninger efter dagtilbudslovens**

§ 78, privat pasning med økonomisk tilskud efter dagtilbudslovens § 80 samt puljeordninger efter dagtilbudslovens §§ 101 og 102,

4) personer, der er beskæftiget ved opholdssteder, familiepleje, krisecentre, behandlingstilbud eller andre private tilbud, der for det offentlige udfører opgaver rettet mod personer med sociale eller andre særlige problemer.

Stk. 2. Underretningspligten foreligger, når personerne under udøvelsen af deres erhverv får kendskab til eller grund til at antage,

1) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte efter servicelovens kapitel 11,

2) at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte efter servicelovens kapitel 11 på grund af de vordende forældres forhold, eller

3) at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for vold eller andre overgreb.

En helt anden side af den sag, som kun skal nævnes, fordi selvsamme ordførere gentagne gange under debatten i salen nævner de økonomiske hensyn ved risiko for tab af indtægten for et barn, der angiveligt skulle få en selvstændig børnepassere til at undlade at bede om hjælp til et barn, er, at man jo ikke kun passer et barn.

Nej hver dag kommer der en gruppe af børn med deres forældre i hjemmet hos den selvstændige børnepasser på forskellige tidspunkter om morgenen og om eftermiddagen. Hvis de øvrige forældre oplever, at der er et barn, som ikke trives og som ikke får den hjælp, som det har krav på, så flytter de jo deres eget barn, fordi de kan se, at der ikke arbejdes ansvarsbevidst og seriøst i den pasningsordning.

Dermed mistes hele indtægten for alle børn og ikke kun for 1 barn.

4. Hvad kan sikre kvalitet i de private pasningsordninger?

4.1 Kvalitet i tilsynet vil sikre kvalitet i de private pasningsordninger

Som lovgivningen er nu, så har kommunerne pligt til at føre tilsyn med de selvstændige børnepassere, men kommunerne er ikke pålagt et årligt antal tilsynsbesøg af en vis varighed.

Landssammenslutningen ønsker indført en ordning, hvorefter **kommunerne som minimum skal aflægge 2 tilsynsbesøg om året**. Ligeledes ønsker vi lovkrav om, at **tilsynet skal vedrøre det enkelte barns udvikling og trivsel**.

På den måde sikres det, at alle børn i Danmark, også dem, der passes af selvstændige børnepassere, får deres udvikling og trivsel vurderet jævnlige.

Som reglerne er nu, er det meget forskelligt fra kommune til kommune, hvor ofte de aflægger tilsynsbesøg og kvaliteten af tilsynet varierer gevaldigt fra kommune til kommune.

Nogle kommuner kommer på tilsynsbesøg 1 gang årligt eller mindre og er der i 10 minutter for at tjekke, om der er hul i hegnet og tælle, hvor mange børn der var i pasningsordningen den dag.

Nogle kommuner kommer et par gange om året, men tilsynet handler ikke om det enkelte barn.

På trods af, at det klart og tydeligt fremgår af vejledningen til Dagtilbudsloven i punkt 117 og 123 at:

Udøvelse af tilsyn

117. Tilsynet udøves blandt andet på baggrund af den konkrete pasningsaftale mellem forældrene og den private børnepasser/pasningsordning, som kommunen har godkendt. Kommunen må være særligt opmærksom på, om der er forhold, der ændrer sig i relation til, hvad der er fastsat i pasningsaftalen.

I forhold til sikkerhedsmæssige og hygiejniske hensyn kan der lægges de samme retningslinjer til grund for tilsynet med private pasningsordninger, som er gældende for den kommunale dagpleje.

De private pasningsordninger er omfattet af lovens generelle formålsbestemmelse og skal derfor blandt andet leve op til at skabe trivsel, udvikling og læring for barnet. Dette indebærer, at kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med, at tilbuddene bidrager til børns trivsel, udvikling og læring.

I tilsynet med den private pasningsordning kan kommunen derfor lægge vægt på:

- Barnets almindelige trivsel og udvikling, herunder behov for omsorg, sproglig, følelsesmæssig og social udvikling.
- Børnepasserens kompetencer – formår hun/han at omsætte råd og vejledning til praksis, udvikle barnet, reagere på og opfylde barnets behov, yde omsorg og respondere positivt på barnets signaler.

Rammer for tilsynet

123. Fastlæggelsen af rammerne for tilsynet skal sikre en systematik, der bidrager til, at der føres tilsyn med alle relevante elementer. Rammerne for tilsynet bør tilrettelægges, så tilsynet er ensartet for både private og offentlige dagtilbud.

..... Kommunalbestyrelsens tilrettelæggelse af tilsynet skal sikre, at børn får de tilbud og den hjælp, som de har behov for

Så er den reelle virkelighed i mange kommuner en hel anden.

Tilsynet med de private pasningsordninger prioriteres ikke af mange kommuner.

Det drejer sig både om antal tilsynsbesøg og om kvaliteten af tilsynet herunder af kompetencerne og viljen til samarbejde fra den enkelte tilsynsførende, der i nogen kommuner er den samme person, som også har til opgave af få fyldt alle de kommunale pladser op.

Det virker som om, nogle kommuner ikke har en interesse i at sikre kvalitet i de private pasningsordninger gennem et seriøst og kvalificeret tilsyn.

Man kan frygte, at det skyldes, at det giver kunder til kommunens pladser, hvis der ikke er kvalitet i de private pasningsordninger eller også har man valgt, at kommunens besparelser på området bevirker, at der føres meget ringe tilsyn med de private pasningsordninger.

Det finder vi ikke er rimeligt, hverken for børnene, forældrene eller de selvstændige børnepassere.

Et godt og professionelt tilsyn med et reelt indhold er et kvalitetsstempel for de selvstændige børnepassere

Vi kan derfor kun på det kraftigste opfordre til, at lovkravene til kommunernes tilsyn skærpes, så der indføres krav om minimum 2 årlige tilsyn samt lovkrav om at tilsynet skal vedrøre det enkelte barns trivsel og udvikling

Adgang til vejledning og sparring fra den tilsynsførende omkring børnene ml. tilsynsbesøgene vil sikre, at vanskeligheder kan vendes, inden de måske kan føre til mistro.

4.2 Aarhus-modellen

I nogle kommuner fungerer tilsynet med de selvstændige børnepassere godt.

Vi har valgt at fremhæve modellen for tilsyn og samarbejde mellem kommunen og de selvstændige børnepassere i Aarhus Kommune.

I Aarhus Kommune får alle selvstændige børnepassere tilsynsbesøg 3-4 gange årligt.

Tilsynet drejer sig både om de fysiske rammer men i særdeleshed også om hvert enkelt barn. Der er til brug ved tilsynet udarbejdet et skema, som sikrer kvalitet i tilsynet.

De tilsynsførende har pædagogisk baggrund og er ikke ansat i den kommunale Pladsanvisning, men er i stedet ansat i afdelingen for læring og udvikling.

Alle de selvstændige børnepassere inviteres til 3-4 fyraftensmøder fordelt over året.

På møderne gives generel information af betydning for området og der holdes et oplæg af faglig karakter, ligesom de 2 tilsynsførende laver workshops med pædagogiske emner.

De tilsynsførende sender flere gange om måneden mails til de selvstændige børnepassere med information om kursustilbud, anbefalinger fra diverse styrelser vedr. sikkerhed og sundhed, videoer om sikkerhed og aktiviteter for børn, såsom teater, musik, motorik mm.

De tilsynsførende arrangerer kurser i førstehjælp, som de selvstændige børnepassere kan deltage i og de sørger for, at konsulenter fra forvaltningen orienterer på aftenmøderne om sprogvurdering, underretningspligt, kommunens børne- og ungepolitik mm.

Foreningen for de Selvstændige Børnepassere i Aarhus Kommune har et konstruktivt samarbejde med Aarhus Kommune, som bl.a. har mundet ud i retningslinjer udarbejdet i et samarbejde mellem foreningens bestyrelse og forvaltningen.

I disse retningslinjer er indføjet ret for de selvstændige børnepassere til sparring omkring de enkelte børn herunder ret til telefonisk eller elektronisk at kontakte de tilsynsførende for at få vejledning eller få aftale om et vejledningsbesøg i pasningsordningen.

5. Ligestilling for forældre, der ønsker at benytte en privat pasningsordning

5.1 Økonomisk friplads

Vi ønsker at uligheden i forhold til, hvem der har mulighed for at benytte sig af ordningen om økonomisk friplads fjernes.

Enlige forældre, studerende og forældrepar med lav indkomst er afskåret fra at vælge en privat pasningsordning, fordi de ikke kan få hel eller delvis økonomisk friplads.

Det finder vi ikke rimeligt hverken for forældre eller børn.

De har i lige så høj grad, hvis ikke mere, brug for den fleksibilitet i åbningstiderne, som mange selvstændige børnepassere kan tilbyde, som forældre med en højere indkomst har.

Jævnligt sker det ligeledes, at børn, der stortrives i deres private pasningsordninger, må flyttes pludseligt til et kommunalt tilbud, fordi forældrene skal skilles og den ene forældre ikke har råd til at fortsætte i den private pasningsordning, fordi der ikke er mulighed for økonomisk friplads til private pasningsordninger.

Det sker indimellem ulykkeligvis også at den ene af forældrene dør og den anden også af økonomiske grunde må flytte barnet i kommunalt pasningstilbud, fordi man ikke kan få økonomisk friplads.

I begge tilfælde skal børnene ikke kun forholde sig til de store traumatiske omvæltninger i familien og sorgen forbundet hermed, men også til at deres faste holdepunkt med venner og deres selvstændige børnepasser forsvinder.

Det er dobbelttraumatisering og det hænger slet ikke sammen med et af de klare mål om kontinuitet, som Dagtilbudsloven skal opfylde og som er beskrevet i vejledningen til Dagtilbudsloven i punkt 50:

Kontinuitet

50. Et af de overordnede formål i dagtilbudsloven er, at børns og unges overgange mellem lovens forskellige tilbud skal tilrettelægges, så de er så ukomplicerede og harmoniske som muligt, og så de bidrager til, at barnet eller den unge oplever overgangene som naturlige i forhold til barnets eller den unges personlige og aldersmæssige udvikling

5.2 Opstart mindst 14 dage før barsel slutter

Forældre med pasning i et kommunalt dagtilbud får lov at lave indkøring af deres barn i pasningen mindst 14 dage før barslen slutter. Denne mulighed vil mange kommuner ikke tillade forældre, der har valgt pasning hos en selvstændig børnepasser.

Det er selvfølgelig ikke acceptabelt, at der gøres forskel på forældrene i den kommunale praksis og en tilføjelse i Dagtilbudsloven om, at forældre, der har valgt en selvstændig børnepasser, har ret til at starte i pasningsordningen mindst 14 dage før barslen slutter, vil ligestille forældrene.

5.3 Ret til tilskud indtil skolestart:

Landssammenslutningen ønsker, at reglen i Dagtilbudsloven § 80, stk. 2 ophæves, således at alle forældre får ret til at vælge tilskud til privat pasningsordning indtil skolestart og ikke begrænses af, at kommunen f.eks. kun vil give tilskud indtil børnehvealderen.

Flere og flere selvstændige børnepassere tilbyder, pga. efterspørgsel herfor, pasning fra 24 uger indtil skolestart og mange forældre ønsker retten til at forblive i den private pasningsordning indtil skolestart.

5.4 Søskendetilskud

Vi vil gerne opfordre til, at man også mht. søskendetilskud indfører en lovændring, så forældre med børn i private pasningsordninger ligestilles med forældre i kommunale pasningstilbud i stedet for som reglen er nu:

Søskendetilskud ved private pasningsordninger

465. Søskendetilskud til private pasningsordninger efter dagtilbudslovens § 80 fastsættes til et beløb, der svarer til mindst 85 pct. af søskendetilskuddet for det billigste alderssvarende dagtilbud i kommunen.

Søskendetilskuddet er uafhængigt af, hvad kommunen i øvrigt har valgt at give i tilskud til privat pasning. Grundtilskuddet til den private pasningsordning og søskendetilskuddet skal anvendes til forældrenes betaling til ordningen.

5.5 Beregning af tilskud til forældrene

I praksis opleves det i flere kommuner, at kommunerne er kreative i deres beregning og udbetaling af tilskud efter Frit Valg-ordningen til forældrene.

Vi opfordrer til at forældre, der ønsker at benytte et privat pasningstilbud får ret til et tilskud beregnet på samme måde og af samme størrelse som til de forældre, der benytter kommunens billigste pasningstilbud, men selvfølgelig stadig med den begrænsning, at tilskuddet maksimalt kan udgøre 75% af forældrenes udgift til pasning.

Dermed forhindres det, at kommunen finder forskellige måder at beregne tilskuddet på, samt at de forsøger ulovligt at finde måder, hvorpå de kan trække i tilskuddet til forældrene, hvilket uddybes i afsnit 6.

6. Konkurrenceforvridning, chikane og magtmisbrug

Vores største udfordring i forhold til at have gode arbejdsforhold er ikke samarbejdet med forældrene.

Nej det er samarbejdet med kommunerne.

Nogle kommuner har forstået essensen i reglerne om Frit Valg-ordningen og efterlever, lovgivningen, vejledningen og afgørelser på området.

Mange kommuner udøver chikane, magtmisbrug og træffer konkurrenceforvridende afgørelser, således at arbejdsvilkårene for de selvstændige børnepassere væsentlig forringes.

Principperne i kommunalfuldmagten og Konkurrencelovens §11 om forbud mod misbrug af dominerende stilling overholdes ikke, når kommunerne med deres altdominerende stilling på markedet for børnepasning opstiller retningslinjer og udfører faktisk forvaltningsvirksomhed, der væsentlig forringer de selvstændige børnepasseres mulighed for at tilbyde en attraktiv pasningsordning.

(Vi kan i flæng nævne: generelle forbud mod at køre med børnene på udflugter, selvom forældrene har givet kørselstilladelse, generelle forbud mod at børn i private pasningsordninger opholder sig sammen med dyr, selvom forældrene ønsker det og har givet tilladelse hertil, generelle forbud mod at tilbyde pasning af godkendt vikar ved sygdom, ingen tilskud til indkøring for forældre, der stadig har barsel, selvom forældre

med børn, der skal starte i kommunal pasning får lov til at starte op, inden barslen slutter. Generelle forbud mod at passe mere end 4 børn, selvom det ifølge Dagtilbudsloven og Ankestyrelsen er ulovligt).

Flere kommuner ændrer ikke deres praksis, selvom der bliver truffet afgørelse fra Ankestyrelsen eller Tilsynet med kommunerne omkring et givet emne og udtalelser fra Ministeriet for børn, ligestilling og integration om lovforklaring ignoreres.

Det har for adskillige selvstændige børnepassere betydet udgifter til advokatbistand på mange tusinde kr. Ja for en enkelt op til 100.000 kr.

På området med private pasningsordninger oplever vi, at tre-delingen i Grundloven med den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt i en del kommuner er sat ud af kraft og helt fundamentale forvaltningsretlige regler følges ikke.

Kommunerne opstiller ulovlige retningslinjer for de selvstændige børnepassere og for deres egen forvaltning af reglerne i Dagtilbudsloven om de selvstændige børnepassere og deres pasningsordninger.

De ulovlige retningslinjer begrænser væsentlig aftalefriheden, som er en væsentlig grundsten i Frit-Valg-ordningen jf. vejledningen til Dagtilbudsloven punkt 745:

Anden regulering af betydning for aftalen og aftaleforholdet

745. I øvrigt finder de almindelige aftaleretlige regler anvendelse på aftaleforholdet mellem forældrene og passeren/den private pasningsordning som parter i en privatretlig aftale. Der henvises blandt andet til aftalelovens bestemmelser.

Vi har valgt kort at beskrive et **udvalg** af problemstillinger og at gå i dybden med to områder belyst af to cases. Nogle kommuner har enkelte ulovlige retningslinjer. Andre kommuner har adskillige og en lille gruppe af kommuner har rigtig svært ved lovforklaring, så de har næsten alle de nedenfor anførte ulovlige og konkurrenceforvridende retningslinjer.

6.1 Problemstillinger:

- Nogle kommuner har tilsyneladende svært ved at gennemskue reglerne for beregningen af nettodriftsudgiften, når de beregner tilskuddet til forældre med børn i private pasningsordninger.

På trods af den udførlige beskrivelse i vejledningen til Dagtilbudsloven af, hvilke udgifter, der skal tælles med og hvilke, der ikke skal, samt af den ene udgift, der kan trækkes fra, så er beregningerne ikke ensartede og besparelser findes ved at trække udgifter fra bruttoudgiften, som ikke lovligt kan trækkes fra, således at forældrene får udbetalt et mindre tilskud, end de er berettiget til.

- Der fastsættes f.eks. administrative regler om, at forældrene skal søge om tilskud mindst 10 arbejdsdage før opstart og uden mulighed for at få tilskuddet med tilbagevirkende kraft.

Hvis forældrene f.eks. en uge før barslen slutter og de skal starte på arbejde igen, har fået tilbudt en plads i et kommunalt pasningstilbud, som de ikke har ønsket og ikke ønsker, og de i stedet indgår aftale med en selvstændig børnepasser om opstart, når barslen slutter få dage senere, så har de ikke mulighed for at overholde kommunens administrativt fastsatte regel om 10 arbejdsdage og får udbetalt et mindre tilskud, selvom de søger inden opstart.

En regel om, at forældrene er berettiget til tilskuddet fra opstartstidspunktet, hvis de har søgt forinden opstart og aftalen efterfølgende godkendes af kommunen, vil sikre forældrene, at de får udbetalt det tilskud, som de er berettiget til.

- Andre kommuner forsøger sig med at trække delvist i tilskuddet ved at fastsætte ulovlige regler om, at et barn i en privat pasningsordning skal være 48 timer i pasningen ellers nedsættes tilskuddet time for time.
- En kommune har en regel om, at forældre, der overvejer privat pasningsordning til deres barn, skal ringe til den tilsynsførende, **inden** de underskriver en kontrakt. Samme tilsynsførende er den, der sørger for at få de kommunale pladser fyldt op. En anden kommune har udarbejdet en sammenligningsliste til forældrene, som er meget mangelfuld i forhold til de private pasningsordninger og fremhæver fordelene ved at vælge kommunal dagpleje.
- En kommune giver ikke de selvstændige børnepassere indsigt i noter fra tilsynsbesøg.
- Adskillige kommuner har regler om, at der ikke må benyttes vikar eller at vikar kun må benyttes med store indskrænkninger på hvornår og hvordan, på trods af, at det fremgår af vejledningen til Dagtilbudsloven punkt 741 at det er forældrene og den selvstændige børnepasser, der i pasningsaftalen aftaler brug af vikar og omfanget af det.

Aftale om pasning

741. En pasningsaftale bør indeholde følgende grundlæggende og generelle elementer:

- Hvem indgås aftalen mellem (forældrens navn og adresse) og (navn, adresse og CPR-nummer eller eventuelt CVR-nummer for børnepasseren/pasningsordningen).
- Pasningsadresse og telefonnummer (eventuel afkrydsning af om pasningen foregår i forældrenes hjem, hos børnepasseren eller anden pasningsordning).
- Aftalen vedrører pasning af (f.eks. maksimalt tre børn): Navne og CPR-numre for børnene.
- Forventet pasningsperiode.
- Børnenes pasningsbehov/børnepasserens arbejdstid – normal daglig og ugentlig arbejdstid, eventuelt fordelt på ugedage og tidspunkt på døgnet.
- Fridage og ferie - herunder omfang og vilkår for brug af vikar(er).
- Betalingen for pasningen pr. måned (hvilke udgifter søges dækket).
- Hvilke opsigelsesvarsler gælder fra forældrenes side og fra børnepasserens side.
- Hvor i kommunen kan yderligere oplysninger fås (kontaktperson).

En problemstilling, som er et udbredt problem i rigtig mange kommuner er godkendelse til 5. barn. Det har vi valgt at illustrere ved en case:

6.2 Case 1:

- På trods af at Ankestyrelsen og Tilsynet med kommunerne gentagne gange har fastslået, at kommunerne ikke lovligt kan fastsætte en regel om, at ingen selvstændige børnepassere godkendes til 5 børn og at udgangspunktet er, at en selvstændig børnepasser skal godkendes til 5 børn, såfremt hun/han ønsker det, og at alene alderssammensætningen i børnegruppen ikke kan begrunde et afslag, så indfører mange kommuner konkurrenceforvridende regler om, at deres kommune kun godkender at selvstændige børnepassere passer 4 børn eller kun godkender 5. barn i en kortere midlertidig periode.

I en kommune har en selvstændig børnepasser i 7 år forsøgt at få kommunen til at godkende de kontrakter om pasning af femte barn, som hun har indsendt til kommunen.

Hun har fået afslag på alle ansøgninger på trods af, at hun er godkendt til 5 børn.

På nær det ene, der slet ikke var begrundet, er **alle** afslag med ulovlige begrundelser. Det har hun både Ankestyrelsens og Tilsynet med kommunernes afgørelser på indtil flere gange.

På trods af det, har hun her efter 7 år endnu ikke fået godkendt en kontrakt på pasning af et 5. barn. Hun har indtil videre brugt op mod omkring 100.000 kr. på advokatombkostninger.

Hun har appelleret til borgmesteren i kommunen om, at han griber ind over for kommunens ulovligheder og har fået det svar, at han var jurist og kunne godt selv læse loven og det var ikke ulovligt, så der var ingen hjælp at hente.

Forældre og hun selv har skrevet til den tilsynsførende, til borgmesteren og til medlemmer af Børne- og Ungeudvalget uden at få svar.

En anden problemstilling, som også er fremtrædende i mange kommuner er, at kommunerne på trods af aftalefriheden og på trods af afgørelse fra Ankestyrelsen om, at det er ulovligt, blander sig i de selvstændige børnepasseres ret til med forældrene at aftale, at der afholdes afspadseringsdage som kompensation for den lange ugentlige arbejdstid for de selvstændige børnepassere. Afspadseringsdage, der bruges til lægebesøg, tandlægebesøg, deltagelse i kurser mm.

Disse kommuner har indført en ulovlig regel om, at der trækkes i forældrenes tilskud, hvis den selvstændige børnepasser afholder mere end 30 dages lukket i pasningsordningen om året.

6.3 Case 2:

- Det fremgår af vejledningen til Dagtilbudsloven i punkt 750 og 754, at kommunen skal økonomisk godkende de pasningsaftaler, som forældrene indgår om privat pasning. Det fremgår også, at det kommunen skal påse er **tre ting**: 1: at der ikke er tale om en pro formaaftale, 2: at forældrene reelt

bruger tilskuddet til privat pasning samt 3: at der er gjort opmærksom på, at den selvstændige børnepasser skal give oplysning til SKAT om betalingen, og der er i loven fastsat, hvilken størrelse tilskuddet som minimum skal have.

- Alligevel har flere kommuner indført en regel om, at de trækker i forældrenes tilskud, hvis den selvstændige børnepasser afholder afspadseringsdage som kompensation for den lange ugentlige arbejdstid.

Godkendelse af de økonomiske forhold

750. Forældrene skal anvende tilskuddet til dækning af udgifter til privat pasning. Kommunalbestyrelsen skal derfor økonomisk godkende de pasningsaftaler, forældrene indgår. Baggrunden herfor er, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at der ikke er tale om en proformaaftale, og at forældrene reelt bruger tilskuddet til privat pasning, samt at der er gjort opmærksom på, at den børnepasser, der efter aftalen passer barnet/børnene, er forpligtet til at opgive betalingen til SKAT.

I forbindelse med godkendelse af pasningsaftalen forudsættes det også, at kommunalbestyrelsen påser, at det i aftalen er afklaret, hvilke rettigheder og forpligtelser pasningen indebærer for de to aftalparter

§ 83. Kommunalbestyrelsen fastsætter tilskuddet til privat pasning. Tilskuddet fastsættes ens for alle børn inden for samme aldersgruppe.

Stk. 2. Tilskuddet skal udgøre mindst 75 pct. af den billigste budgetterede nettodriftsudgift pr. plads eksklusive udgifter til støttepædagog, jf. § 4, stk. 2, i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen. Tilskuddet kan dog højst udgøre 75 pct. af forældrenes dokumenterede udgifter til den private pasningsordning.

Kommunalbestyrelsens minimumstilskud

754. Tilskuddet skal mindst udgøre 75 pct. af den billigste budgetterede nettodriftsudgift pr. plads eksklusive støttepædagog i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen

En stor kommune indfører en regel om trækning i forældrenes tilskud, hvis den selvstændige børnepasser afholder mere end 30 dages lukket i sin pasningsordning.

De selvstændige børnepassere i den pågældende kommune beder Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling om en udtalelse vedr. lovligheden af en sådan generel regel, idet mange selvstændige børnepassere har kontrakter, som fastsætter ret til afspadseringsdage på niveau med de afspadseringsdage, som kommunale dagplejere har, som kompensation for den lange ugentlige åbningstid.

Ministeriet udtaler, at kommunen ikke lovligt kan indføre en generel regel om trækning i tilskuddet.

Kommunen beder om en uddybende udtalelse.

Ministeriet gentager sin udtalelse om, at kommunen ikke lovligt kan indføre en generel regel om trækning af tilskuddet og gør kommunen opmærksom på, at kommunen blander regler for beregning af tilskud sammen med reglerne, der gælder for beregning af tilskud til andre pasningstilbud efter Dagtilbudsloven.

På trods af det begynder kommunen at trække forældrene i tilskuddet.

Afgørelserne ankes til Ankestyrelsen. Kommunen ændrer nu sin begrundelse og oplyser, at de ikke har en generel regel, men henviser til, at de skal godkende de økonomiske forhold i kontrakten og ikke finder, at der er tale om et rimeligt vilkår, hvorfor de trækker i tilskuddet hos alle forældre, der har indgået aftale med en selvstændig børnepasser, der afholder afspadseringsdage.

Ankestyrelsen slår fast med syvtommersøm, at der ikke er hjemmel i loven for kommunen til at trække delvist i tilskuddet og at der ikke er tale om et urimeligt aftalevilkår.

Alligevel nægter en anden stor kommune at ændre deres regel om, at de trækker i forældrenes tilskud, hvis den selvstændige børnepasser afholder afspadseringsdage. Denne kommune har fået forelagt Ankestyrelsens afgørelse men vil ikke ændre deres praksis.

Denne praksis findes i adskillige kommuner.

Ankestyrelsen har pligt til at vejlede kommunen om lovgivningen. Det gør de indimellem ved at udarbejde skrivelser med eksempler på afgørelser indenfor et lovområde.

Vi anbefaler, at Ankestyrelsen og Tilsynet med kommunerne i højere grad end nu offentliggør afgørelser omkring lovfortolkning af reglerne om private pasningsordninger.

Der er brug for en indskærpelse til kommunerne af, at lovgivningen skal overholdes og afgørelser fra Ankestyrelsen og Tilsynet med kommunerne skal følges.

De selvstændige børnepassere vil meget hellere bruge deres tid på at udvikle nye læringsmaterialer til de børn, de passer, i stedet for at bruge tiden på at kæmpe med kommunen for at få ret til de vilkår, som er fastsat i Dagtilbudsloven, i den tilhørende vejledning samt i afgørelser fra Ankestyrelsen og Tilsynet med kommunen og udtalelser vedr. lovfortolkning fra Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling, samt ikke mindst er fastsat i de aftalekontrakter, som er indgået med forældrene.

Ikke alle selvstændige børnepassere har overskud til enten at købe advokatbistand eller til selv at udarbejde klager til Ankestyrelsen eller til Tilsynet med kommunerne og de vælger at leve med væsentlig forringede arbejdsvilkår i forhold til, hvad de har ret til.

7. Opsummering

- **De selvstændige børnepassere i Danmark ønsker at blive direkte inddraget i en høring, der handler om os og vores pasningsordninger**
- Private pasningsordninger bliver mere og mere populære i Danmark fordi **forældrene selv vil bestemme, hvem** der skal passe deres børn og **hvad** pasningstilbuddet skal indeholde.
- De selvstændige børnepassere **investerer** rigtig mange **ressourcer** såvel økonomisk som tidsmæssigt i at skabe de allerbedste rammer, som **giver kvalitet** for de børn, vi passer.

- **Kvaliteten i de private pasningstilbud kan hæves**, hvis man indfører minimumskrav til antallet af kommunernes tilsynsbesøg og krav om kvalitet i tilsynet med de private pasningsordninger i form af krav om, at tilsynet vedr. hvert enkelt barns trivsel og udvikling.

- **Forældrene, der benytter sig af privat pasningsordning bør høres** i en tilfredshedsundersøgelse, inden man evt. indfører læreplanskrav.

- **Forældre med børn i private pasningsordninger bør ligestilles** med forældre med børn i kommunale dagtilbud, således:
 - at de kan få ret til økonomisk friplads
 - at de får samme procentvise tilskud til søskende
 - at de får krav på tilskud fra 24 uger til skolestart
 - at de får ret til opstart mindst 14 dage inden barslen slutter
 - ret til at få udbetalt samme størrelse tilskud, som forældre i kommunal pasning, dog max. 75% af deres udgift til pasningen.
 - En regel om, at forældrene er berettiget til tilskuddet fra opstartstidspunktet, hvis de har søgt forinden opstart og aftalen efterfølgende godkendes af kommunen, vil sikre forældrene, at de får udbetalt det tilskud, som de er berettiget til.

- **Problemer omkring konkurrenceforvridning og magtmisbrug** undgås ved en præcisering i vejledningen af de rammer, som Ankestyrelsen og Tilsynet med kommunerne har udstukket i sine afgørelser på området nemlig:
 - at udgangspunktet er, at alle selvstændige børnepassere godkendes til 5 børn, såfremt de ønsker det
 - at kommunerne ikke kan sætte skøn under regel, når de indfører vejledende retningslinjer på området
 - at kommunerne ikke kan trække delvist i tilskuddet
 - at det i øvrigt er de aftaleretlige regler, der er gældende for aftalen om pasning ml forældrene og den selvstændige børnepasser dvs. der er aftalefrihed.

Nogle selvstændige børnepassere er tidligere kommunale dagplejere, der er blevet fyret pga. besparelser i kommunerne, som så er startet op efterfølgende som selvstændige dagplejere.

Mange selvstændige børnepassere har selv sagt deres job som kommunale dagplejere eller som pædagoger op, fordi de ønsker at kunne bruge deres uddannelse og erhvervserfaring til at skabe et anderledes pasningstilbud til børn uden bureaukrati og med fokus på, at al tid tilbringes sammen med børnene.

Fælles for alle de selvstændige børnepassere er, at vi brænder for at give børnene det allerbedste med sig på deres vej videre frem i livet.

Vi gør det på forskellige måder og det er forældrene, der, gennem deres valg af børnepasser, selv bestemmer, hvilken måde, der er rigtig og dermed er kvalitet for lige netop deres barn.

På vegne af Landssammenslutningen af foreninger for selvstændige børnepassere

May-Britt Andersen, formand for Foreningen for privat pasning i Nordjylland

Birte Asmussen, formand for foreningen Privat Børnepasning Fyn

Helle Boisen Andersen, konstitueret formand for Foreningen Private Dagplejere Sjælland

Anne Troelsen, Formand for Foreningen af Selvstændige Børnepassere i Aarhus Kommune